Прашна Упанишад

Прашна Упанишад

, превод от Свами Гамбхирананда,
публикуван от Адвайта Ашрам, Колката.

Ом! О, богове, нека чуваме благоприятни думи с ушите си;
докато извършваме жертвоприношения,
нека виждаме благоприятни неща с очите си;
докато хвалим боговете с твърд усет,
нека се наслаждаваме на живот, който е полезен за боговете.
Нека Индра с древна слава бъде благоприятен за нас;
Нека изключително богатият (или всезнаещ) Пуша (богът на земята)
бъде благосклонен към нас;
Нека Гаруда, унищожителят на злото,
бъде добре разположен към нас;
Нека Брихаспати осигури нашето благополучие.
Ом! Мир! Мир! Мир!

I-1: Сукеша, син на Бхарадваджа; Сатякама, от Сиби; внук на Сурия, роден от семейството на Гарга; Каушаля, от Асвала; потомък на линията на Бхригу, роден във Видарбха; и Кабандхи, потомък на Катя - всички тези, които бяха отдадени на (нисшия) Брахман, заети с осъзнаването на (нисшия) Брахман и решени да търсят върховния Брахман, се приближиха с пръчки в ръка, достопочтения Пипалада с вярата: „Този със сигурност ще ни разкаже всичко за Това.“

I-2: На тях виждащият каза: „Живейте (тук) отново една година по подобаващ начин, с контрол над сетивата и с брахмачаря и вяра. След това задавайте въпроси, както желаете. Ако знаем, ще обясним всичките ви въпроси.“

I-3: След това Кабандхи, потомък на Катя, като се приближи (до него), попита: „Достопочтени господине, от какво всъщност са родени всички тези същества?“

I-4: Той му каза: Господарят на всички създания пожела потомство. Той размишляваше върху (миналото ведическо) знание. След като размишляваше върху това знание, Той

създаде двойката - храна и Прана - с идеята: „Тези двете ще създадат създания за мен по многообразни начини.“

I-5: Слънцето е наистина Прана; а храната е наистина луната. Всичко грубо или фино е само храна. Грубото, различно от това (фино), със сигурност е храна (на финото).

I-6: И така, фактът, че слънцето, докато изгрява, навлиза в източна посока, по този начин то абсорбира в лъчите си всички същества на изток. Че навлиза на юг, че навлиза на запад, че навлиза на север, че достига надира и зенита, че навлиза в междинните точки на зодиака, че осветява всичко, по този начин абсорбира всички живи същества в лъчите си.

I-7: Изгрява същият този, който е Прана и огън, който се отъждествява с всички същества и който е обладан от всички форми. Именно за този, за когото се говори, се говори в мантрата:

I-8: (Осъзналите Брахман) познаваха този, който е обладан от всички форми, пълен с лъчи, надарен с осветление, прибежището на всичко, единствената светлина (на всички) и излъчвателят на топлина. Това е слънцето, което изгрява - слънцето, което притежава хиляда лъча, съществува в сто форми и е животът на всички създания.

I-9: Годината е наистина Господ на създанията. За Него има два Пътя, Южният и Северният. Що се отнася до това, онези, които следват по този начин жертвоприношенията и общественото благо и т.н., които са продукти на действието, завладяват самия свят на луната. Те са тези, които се завръщат. (Тъй като това е така), следователно тези виждащи небето, които желаят потомство, достигат Южния Път. Това, което е Пътят на Гривите, е наистина храна.

I-10: Отново, като търсят Аза чрез контрола на сетивата, брахмачаря, вяра и медитация, те завладяват слънцето (като продължават) по Северния Път. Това е прибежището на всичко, което живее; Това е неразрушимо; това е безстрашно; това е най-висшата цел, защото от това те не се връщат. Това е неосъществимо (за невежите). Ето един стих, свързан с това:

I-11: Някои говорят за (това слънце) като притежаващо пет фута, като бащата, като съставено от дванадесет крайника и като пълно с вода на високото място над небето. Но има и други, които го наричат всезнаещ и казват, че върху него, като притежаващо седем колела и шест спици, е закрепена (цялата вселена).

I-12: Месецът наистина е Господ на всички създания. Тъмната две седмици е Неговата храна, а светлата - Неговата Прана. Затова тези ясновидци извършват жертвоприношенията през светлата две седмици. Другите ги извършват през другата.

I-13: Денят и нощта са наистина Господ на всички създания. Денят със сигурност е Неговата Прана, а нощта със сигурност е храната. Тези, които се отдават на страстта през деня, пилеят Прана. Това, че дават игра на страстта през нощта, е също толкова добро, колкото безбрачие.

I-14: Храната не е нищо друго освен Господарят на всички създания. От него наистина произлиза човешкото семе. От него се раждат всички тези същества.

I-15: Тъй като това е така, онези, които поемат добре познатия обет на Господаря на всички създания, раждат и синове, и дъщери. Само за тях е този свят на луната, в който има обети и въздържание и в който се намира вечното избягване на лъжата.

I-16: За тях е този безупречен свят на Брахман, в който няма изопаченост, лъжа и прикриване.

II-1: След това потомък от рода на Бхригу, роден във Видарбха, го попитал: „Господине, колко всъщност са божествата, които поддържат едно създание? Кои от тях проявяват тази слава? Кое е най-главното сред тях?“

II-2: Той му каза: Пространството всъщност е това божество, както и въздухът, огънят, водата, земята, органът на речта, умът, окото и ухото. Изявявайки славата си, те казват: „Без съмнение ние държим това тяло заедно, като не му позволяваме да се разпадне.“

II-3: На тях главният Прана каза: „Не се заблуждавайте. Аз съм този, който не му позволявам да се разпадне, като го поддържам, като се разделям петкратно.“ Те останаха недоверчиви.

II-4: Той сякаш се издигаше (от тялото) от негодувание. Докато се издигаше, всички останали също се издигаха веднага; и когато Той остана тих, всички останали също останаха на мястото си. Точно както в света всички пчели се издигат в полет, както царят на пчелите се издига на крилете си, и те се установяват, докато той го прави, по подобен начин се държаха речта, умът, окото, ухото и т.н. Възхитени, те (започнаха) да хвалят Прана.

II-5: Този (т.е. Прана) гори като огън, този е слънцето, този е облакът, този е Индра и въздухът, този е земята и храната. Този бог е грубото и финото, както и това, което е нектар.

II-6: Като спици на главината на колело на колесница, всички неща са фиксирани върху Прана - рики, яджус, самас, жертвоприношение, кшатрия и брахмана.

II-7: Ти си този, който се движи в утробата като Господ на творението, и ти си този, който се ражда по образ и подобие на родителите. О, Прана, за теб, който пребиваваш с органите, всички тези същества носят дарове.

II-8: Ти си най-добрият предавател (на възлияние) на небесните. Ти си хранителният принос към Маните, който предшества други приноси. Ти си правилното поведение на органите, които съставляват същността на тялото и са известни като Атхарви.

II-9: О, Прана, ти си Индра. Чрез твоята доблест ти си Рудра; и ти си пазител от всички страни. Ти се движиш в небето - ти си слънцето, Господарят на всички светила.

II-10: О, Прана, когато се изливаш (като дъжд), тогава тези твои създания продължават да бъдат в щастливо настроение с вярата: „Храна ще се произведе до насита на сърцата ни.“

II-11: О, Прана, ти си непречистена, ти си огънят Екарши, (ти си) ядещият и ти си господарят на всичко съществуващо. Ние сме дарителите на (твоята) храна. О, Матаришва, ти си наш баща.

II-12: Успокой онзи аспект от теб, който е заложен в речта, този, който е в ухото, този, който е в окото, и този, който прониква в ума. Не се издигай.

II-13: Всичко това (в този свят), както и всичко, което е на небето, е под контрола на Прана. Защити ни, както майка прави със синовете си, и ни дари блясък и интелигентност.

III-1: Тогава Каусаля, син на Асвала, го попита: „О, почтени господине, откъде се ражда тази Прана? Как идва в това тяло? Как отново обитава, като се разделя? Как си отива? Как поддържа външните неща и как физическите?“

III-2: На него той каза: Ти задаваш свръхестествени въпроси, тъй като си предимно познавач на Брахман. Затова говоря с теб.

III-3: От Аза се ражда тази Прана. Точно както може да има сянка, когато човек е там, така и тази Прана е фиксирана върху Аза. Той идва в това тяло поради действията на ума.

III-4: Тъй като само царят назначава служителите, казвайки: „Управлявайте тези села и онези“, точно така Прана ангажира другите органи поотделно.

III-5: Той поставя Апана в двата долни отвора. Самата Прана, излизаща от устата и ноздрите, пребивава в очите и ушите. В средата обаче е Самана, защото тя разпределя по равно цялата храна, която се изяжда. От нея произлизат тези седем пламъка.

III-6: Това „аз“ (т.е. финото тяло) със сигурност е в сърцето. Има сто и един от (главните) нерви. Всеки от тях има сто (деления). Всеки клон е разделен на седемдесет и две хиляди подклона. Сред тях се движи Вяна.

III-7: Тогава Удана, когато е във възходяща посока, води до добродетелен свят в резултат на добродетелта, до грешен свят в резултат на греха и до човешкия свят в резултат и на двете.

III-8: Слънцето наистина е външната Прана. То изгрява, благоприятствайки тази Прана в окото. Това божество, което е в земята, благоприятства, като привлича Апана в човешкото същество. Пространството (т.е. въздухът), което е вътре, е Самана. (Обикновеният) въздух е Вяна.

III-9: Това, което е добре известно като сияйност, е Удана. Следователно, този, чиято светлина угасне, постига прераждане заедно с органите, които влизат в (неговия) ум.

III-10: Заедно с каквато и да е мисъл, която е имал (в момента на смъртта), той влиза в Прана. Прана, в комбинация с Удана и във връзка с душата, го води към желания от него свят.

III-11: По този начин потомството на всеки човек на знанието, който познава Прана, не претърпява прекъсване. Той става безсмъртен. Във връзка с това се появява тази мантра.

III-12: След като познава произхода, идването, местоживеенето и петкратното господство и физическото съществуване на Прана, човек постига безсмъртие. След като познава, човек постига безсмъртие.

IV-1: Тогава внукът на Сурия, роден от семейството на Гарга, го попита: „О, обожаеми господине, кои са органите, които заспиват в този човек? Кои остават будни в него? Кое е божеството, което изпитва сън? С кого се случва това щастие? С кого се сливат всички?“

IV-2: Той му каза: „О, Гаргя, точно както всички лъчи на залязващото слънце се обединяват в това кълбо светлина и се разпръскват от слънцето, когато то отново изгрява, по подобен начин всичко, което се обединява във висшето божество, ума. Следователно този човек не чува, не вижда, не мирише, не вкусва, не докосва, не говори, не схваща, не се наслаждава, не изхвърля, не се движи. Хората казват: „Той спи.“

IV-3: Именно огньовете (т.е. функциите, наподобяващи огън) на Прана наистина поддържат будни в този град на тялото. Това, което е тази Апана, наистина прилича на огъня Гархапатя, Вяна прилича на огъня, Анвахаряпачана. Тъй като огънят Ахавания се получава от Гархапатя, който е източникът на извличане на първия, следователно Прана съответства на Ахавания (поради излизането си от Апана).

IV-4: Самана е жрецът, наречен Хота, защото постига баланс между издишване и вдишване, които са само (сравними с) две жертвоприношения. Умът е наистина жертвопринасящият. Желаният плод Удана, който води този жертвопринасящ всеки ден към Брахман.

IV-5: В това състояние на сън това божество (т.е. умът) изпитва величие. Каквото и да е било видяно, то вижда отново; каквото и да е било чуто, то чува отново; каквото и да е било възприето на различни места и посоки, то преживява отново и отново; то възприема всичко, като се превръща във всичко, което е било видяно или невидяно, чуто или нечуто, възприето или невъзприето и каквото и да е реално или нереално.

IV-6: Когато това божество (умът) бъде обзето от (слънчеви) лъчи (наречени жлъчка), тогава в това състояние божеството не вижда сънища. Тогава през цялото това време в това тяло се случва този вид щастие.

IV-7: За да илюстрирам идеята: Както птиците, о, красиви, се насочват към дървото, което осигурява подслон, така и всички те се насочват към върховния Аз.

IV-8: Земята и зачатъците на земята, водата и зачатъците на водата, огънят и зачатъците на огъня, пространството и зачатъците на пространството, органът и обектът на зрението, органът и обектът на слуха, органът и обектът на обонянието, органът и обектът на вкуса, органът и обектът на допир, органът и съдържанието на речта, ръцете и хващаният обект, сексът и удоволствието, органът на отделянето и екскрементите, краката и стъпваното пространство, умът и съдържанието на мисълта, разбирането и съдържанието на разбирането, егоизмът и съдържанието на егоизма, осъзнаването и съдържанието на осъзнаването, блестящата кожа и обектът, разкрит чрез нея, Прана и всичко, което трябва да бъде държано от Прана.

IV-9: И този е виждащият, усещащият, чуващият, обоняващият, вкусващият, мислещият, установяващият, деятелят - Пуруша (прониквbooщ в тялото и сетивата), който е познаващ по природа. Това се установява изцяло във върховния, неизменен Аз.

IV-10: Този, който осъзнае това безсянково, безтелесно, безцветно, чисто, Неизменно, достига върховното Неизменно Само по себе си. О, любезни, той, който осъзнава, става всезнаещ и всезнаещ. Илюстрация на това е следният стих:

IV-11: О, любезни, той става всезнаещ и навлиза във всичко, който познава това Неизменно, в което се слива познаващият Аз - (Пуруша, който е естествено знаещ) - както и органите и елементите заедно с всички божества.

V-1: След това Сатякама, син на Сиби, го попита: „О, почтени господине, кой свят наистина печели по този начин, кой от хората, съсредоточено медитира върху Ом по този чудесен начин до смърт?“ Той му каза:

V-2: О, Сатякама, този Брахман, който е (известен като) нисш и висш, е само този Ом. Следователно просветлената душа постига едното от двете само чрез това едно средство.

V-3: Ако медитира върху Ом като състоящ се от една буква, той става просветлен дори чрез това и достига човешко раждане на земята. Мантрите Рик го водят до човешкото раждане. Надарен там със самоконтрол, въздържание и вяра, той изпитва величие.

V-4: Сега, ако медитира върху Ом с помощта на втората буква, той се отъждествява с ума. Чрез мантрите Яджур той се издига до междинното пространство, света на Луната. След като е преживял величие в лунния свят, той се обръща отново.

V-5: Отново, всеки, който медитира върху върховния Пуруша с помощта на тази сричка Ом, притежаваща три букви, се обединява в Слънцето, състоящо се от светлина. Както

змията се освобождава от своята тресавище, по същия начин тя се освобождава от греха и се издига до света на Брахма (Хиранягарбха) чрез мантрите Сама. От тази обща маса от създания (която е Хиранягарбха) той вижда върховния Пуруша, който прониква във всяко същество и е по-висш от висшия (т.е. Хиранягарбха). Във връзка с това се появяват два стиха:

V-6: Трите букви (сами по себе си) са в обхвата на смъртта. Но ако са тясно свързани една с друга, не се прилагат различно към различни обекти и се прилагат към трите начина на действие - външен, вътрешен и междинен - към които се прибягва правилно, тогава човекът на просветлението не се тресе (т.е. остава необезпокояван).

V-7: Интелигентният познава този свят, който е постижим чрез мантрите Рик, междинното пространство, постижимо чрез мантрите Яджур, и това, което се достига чрез мантрите Сама. Просветленият човек постига този (троен) свят единствено чрез Ом; и чрез Ом като помощно средство той достига и това, което е върховната Реалност, която е тиха и отвъд старостта, смъртта и страха.

VI-1: Тогава Сукеша, син на Бхарадваджа, го попита: „Почитаеми господине, Хиранянабха, принц на Косала, се приближи до мен и ми зададе този въпрос: „Бхарадваджа, знаеш ли Пуруша, притежаващ шестнадесет крайника?“ На този принц казах: „Не го познавам. Ако го познавах, защо да не ти кажа? Всеки, който изрича лъжа, изсушава корените му. Затова не мога да си позволя да изрича лъжа.“ Мълчаливо той си тръгна, яздейки колесница. За този Пуруша те питам: „Къде съществува Той?“

VI-2: На него той (Пипалада) каза: О, любезни, тук, вътре в тялото, е този Пуруша, в когото произлизат тези шестнадесет пръста (или крайници).

VI-3: Той размишляваше: „В резултат на чие заминаване ще се издигна? И в резултат на чие продължаване ще остана установен?“

VI-4: Той създаде Прана; от Прана (Той създаде) вяра, пространство, въздух, огън, вода, земя, органи, ум, храна; от храна (Той създаде) енергия, самоконтрол, мантри, обреди, светове и име в световете.

VI-5: Илюстрацията е следната: Точно както тези течащи реки, които имат морето за своя цел, се абсорбират след достигане на морето, и техните имена и форми се унищожават и те се наричат просто море, така и тези шестнадесет части (т.е. съставки) на всевиждащия Пуруша, които имат Пуруша за своя цел, изчезват при достигане на Пуруша, когато техните имена и форми се унищожават и те просто се наричат Пуруша. Такъв човек на осъзнаване се освобождава от частите и е безсмъртен. По този въпрос се среща следният стих:

VI-6: Трябва да знаете този Пуруша, който е достоен да бъде познат и в когото са запечатани частите като спици в главината на колело на колесница, така че смъртта да не ви сполети никъде.

VI-7: На тях той каза: „Познавам този върховен Брахман само дотук. Отвъд това няма нищо.“

VI-8: Докато му се покланяха, те казаха: „Ти наистина си наш баща, който ни преведе през невежеството до другия бряг. Поздрав към великите ясновидци. Поздрав към великите ясновидци.“

Ом! О, богове, нека чуем благоприятни думи с уши;
докато извършваме жертвоприношения,
нека видим благоприятни неща с очи;
докато хвалим боговете с твърд усет,
нека се наслаждаваме на живот, който е полезен за боговете.
Нека Индра с древна слава бъде благоприятен за нас;
Нека изключително богатият (или всезнаещият) Пуша (богът на земята)
бъде благосклонен към нас;
Нека Гаруда, унищожителят на злото,
бъде благосклонен към нас;
Нека Брихаспати осигури нашето благополучие.
Ом! Мир! Мир! Мир!

Тук завършва Прашнопанишад, включен в Атхарваведа.

Публикувано | Променено на29 юни 2018 г.

Ом

Онлайн книги
Аз
Бхагавад Гита
Брахма Сутра
Упанишади
Ведите
Ведически химни
Рамаянам
II
Ади Шанкара
Шри Рамакришна
Шри Сарада Деви
Свами Вивекананда
Рамана Махарши
Свами Рамдас
Канчи Маха Периява
Джиду Кришнамурти [JK]
Нисаргадата Махарадж
III
Статии и резюме
Уроци по Веданта

Книги на Веданта - Други
IV
Мантри и ритуали
Молитвени химни - Стотри
В
Карнатик Музика Критис
Морални истории
Истории и анекдоти
Нашите уебсайтове
Духовен магазин Celextel
Магазин за електронна музика Celextel
Духовна библиотека Vedanta
Библиотека Vedanta Shastras

„Точно както сянката се появява, когато светлината е прехваната от тялото, така и човекът възниква, когато чистото самосъзнание е възпрепятствано от идеята „Аз съм тялото“. И както сянката променя формата и позицията си според ландшафта, така и човекът изглежда се радва и страда, почива и се труди, намира и губи според модела на съдбата. Когато тялото вече го няма, човекът изчезва напълно без връщане, остава само свидетелят и Великото Неизвестно. Свидетелят е това, което казва „Аз знам“. Човекът казва „Аз знам“. Сега, да се каже „Аз знам“ не е невярно – то е просто ограничено. Но да се каже „Аз правя“ е напълно невярно, защото няма никой, който да прави; всичко се случва от само себе си, включително идеята да бъдеш деятел.“
Шри Нисаргадатта Махарадж
Аз Съм Това

Търсени думи

Отказ от отговорност: Celextel създаде тази Веданта духовна библиотека с благородното намерение да направи тези индийски духовни съкровища достъпни за всички. Celextel полага абсолютна грижа за поддръжката на този уебсайт и Celextel не носи отговорност за каквито и да било грешки или неточности. Тези онлайн книги са само с информационна цел и не трябва да се тълкуват като предоставяне на професионални съвети по какъвто и да е начин. Читателите трябва да упр